

U C H W A Ł A
SENATU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

z dnia 26 marca 2010 r.

w sprawie ustawy o zmianie ustawy o cudzoziemcach oraz niektórych innych ustaw

Senat, po rozpatrzeniu uchwalonej przez Sejm na posiedzeniu w dniu 18 marca 2010 r. ustawy o zmianie ustawy o cudzoziemcach oraz niektórych innych ustaw, wprowadza do jej tekstu następujące poprawki:

- 1) w art. 1:
 - a) w pkt 3 w lit a, w lit. a,
 - b) w pkt 7 w lit a, w pkt 3,
 - c) w pkt 8:
 - w art. 30 w pkt 3,
 - w art. 32 w ust. 2 w pkt 3 w lit. c,
 - w art. 42 w ust. 3 w pkt 3 w lit. b
 - wyrazy "w której" zastępuje się wyrazami "w którym";
- 2) w art. 1 w pkt 3 w lit a:
 - a) w zdaniu wstępnym wyrazy "lit. a otrzymuje brzmienie" zastępuje się wyrazami "lit. a i b otrzymują brzmienie",
 - b) po lit. a dodaje się lit. b w brzmieniu:
 - "b) wystarczające środki utrzymania na czas trwania planowanego pobytu oraz na powrót do państwa pochodzenia lub zamieszkania lub na tranzyt do państwa trzeciego, które udzieli pozwolenia na wjazd, albo dokument potwierdzający możliwość uzyskania takich środków zgodnie z prawem,";

- 3) w art. 1 w pkt 7 w lit a w zdaniu wstępnym po wyrazach "w ust. 1" dodaje się dwukropek, pozostałą treść oznacza się jako tiret pierwsze oraz dodaje się tiret drugie w brzmieniu:
"- pkt 9 otrzymuje brzmienie:
"9) dane cudzoziemca znajdują się w Systemie Informacyjnym Schengen, o którym mowa w art. 92 Konwencji Wykonawczej z dnia 19 czerwca 1990 r. do Układu z Schengen z dnia 14 czerwca 1985 r. między Rządami Państw Unii Gospodarczej Beneluksu, Republiki Federalnej Niemiec oraz Republiki Francuskiej w sprawie stopniowego znoszenia kontroli na wspólnych granicach (Dz. Urz. UE L 239 z 22.09.2000, str. 19, z późn. zm.), zwanej dalej "Konwencją Wykonawczą Schengen", do celów odmowy wjazdu;"
- 4) w art. 1 w pkt 9, w art. 48e wyrazy "art. 34 ust. 1 i 2" zastępuje się wyrazami "art. 34 ust. 1 - 3";
- 5) w art. 1 w pkt 9, w art. 48f część wspólna wyliczenia otrzymuje brzmienie:
"- uwzględniając zupełność i przejrzystość zawartych informacji."
- 6) po art. 8 dodaje się art. ... w brzmieniu:
"Art. W ustawie z dnia 12 lutego 2010 r. o zmianie ustawy o udziale Rzeczypospolitej Polskiej w Systemie Informacyjnym Schengen oraz Systemie Informacji Wizowej i ustawy o ochronie danych osobowych (Dz. U. Nr 41, poz. 233) wprowadza się następujące zmiany:
1) w art. 1 w pkt 9 w lit c uchyla się tiret drugie;
2) w art. 3 uchyla się pkt 5."
- 7) w art. 9 po wyrazach "zachowują ważność" dodaje się wyrazy "przez okres roku od chwili wpisania do ewidencji";
- 8) w art. 14 ust. 1 otrzymuje brzmienie:
"1. Przepisy art. 37 ust. 2 i ust. 4 pkt 1, art. 48a ust. 5 i art. 48b ust. 2 pkt 1 ustawy, o której mowa w art. 1, oraz art. 23 ust. 1 pkt 5 ustawy, o której mowa w art. 2, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, stosuje się od dnia 5 kwietnia 2011 r.";

9) w art. 14 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

"2. Przepis art. 86a ustawy, o której mowa w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, stosuje się od dnia określonego w decyzji Komisji Europejskiej - zgodnie z art. 48 rozporządzenia (WE) nr 767/2008 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 9 lipca 2008 r. w sprawie Wizowego Systemu Informacyjnego (VIS) oraz wymiany danych pomiędzy państwami członkowskimi na temat wiz krótkoterminowych (rozporządzenie w sprawie VIS) (Dz. Urz. UE L 218 z 13.08.2008, str. 60–81) - określającej datę rozpoczęcia funkcjonowania Systemu Informacji Wizowej w Rzeczypospolitej Polskiej."

MARSZAŁEK SENATU

Bogdan BORUSEWICZ

Uzasadnienie

Na posiedzeniu w dniu 26 marca 2010 r. Senat rozpatrzył ustawę o zmianie ustawy o cudzoziemcach oraz niektórych innych ustaw i uchwalił do niej 9 poprawek. Poprawki mają charakter doprecyzowujący. Porządkują, korygują i uzupełniają regulacje uchwalone przez Sejm.

Zmiany wprowadzone przez Senat **poprawką nr 1** korygują błąd gramatyczny przepisów.

Przyjmując **poprawkę nr 2** Senat uznał za konieczne usunięcie niekonsekwencji terminologicznej w ramach ustawy. Poprawka ujednolici przesłanki "wystarczających środków utrzymania" zawarte w przepisach statuujących: obowiązek posiadania wystarczających środków utrzymania (art. 15 ust. 1 pkt 2), przedstawienie dokumentu potwierdzającego możliwość pozyskania środków (art. 16 ust. 1), przesłanek odmowy wydania wizy (art. 30 pkt 2) oraz formalne wymagania dla wniosku o wydanie wizy (art. 32 ust. 2 pkt 3 lit. b).

Uchwalając **poprawkę nr 3** Senat wprowadził do nowego brzmienia ustawy pełny tytuł i adres publikacyjny Konwencji Wykonawczej z dnia 19 czerwca 1990 r. do Układu z Schengen z dnia 14 czerwca 1985 r. między Rządami Państw Unii Gospodarczej Beneluksu, Republiki Federalnej Niemiec oraz Republiki Francuskiej w sprawie stopniowego znoszenia kontroli na wspólnych granicach. Skrót pojęcia Konwencji Wykonawczej Schengen, w obecnym brzmieniu ustawy, wprowadzany jest art. 4 pkt 5a. Przepis ten, w brzmieniu nadanym nowelizacją, nie będzie zawierał odesłania do Konwencji. Dokonanie stosownej zmiany jest więc koniecznym zabiegiem z punktu widzenia poprawności legislacyjnej ustawy.

Przepis art. 48e ustawy określa organy właściwe do gromadzenia informacji o wizach Schengen wydanych przez polskie organy i unieważnionych lub cofniętych przez organy innych państw obszaru Schengen, odwołując się do art. 34 ust. 1 i 2 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 810/2009 z dnia 13 lipca 2009 r. ustanawiającego Wspólnotowy Kodeks Wizowy (kodeks wizowy). Przepis art. 48e wskazuje więc na możliwość gromadzenia informacji o wizach unieważnionych i cofniętych "z urzędu", wyklucza natomiast gromadzenie informacji o wizach cofniętych na wniosek posiadacza wizy. W opinii Senatu uzasadniona jest korekta odesłania do Wspólnotowego Kodeksu Wizowego, tak aby objąć przedmiotowym przepisem również informacje o wizach unieważnionych lub cofniętych na wniosek posiadacza (**poprawka nr 4**).

Uchwalając **poprawkę nr 5** Senat kierował się potrzebą zamieszczenia w przepisie upoważniającym zupełnych wytycznych dotyczących treści upoważnienia, jako konstytucyjnego warunku jego poprawności. W ocenie Senatu wytycznym nakazującym uwzględnienie "obowiązujących umów międzynarodowych lub powszechnie ustalonych zwyczajów międzynarodowych" należy postawić zarzut pozorności. Odsyłają one, bowiem do postanowień, które muszą być brane pod uwagę, przez organ właściwy do wydania rozporządzenia, w każdym przypadku, bez względu na to czy zostały sformułowane w upoważnieniu.

Przepis art. 8 ustawy wprowadza zmiany do art. 6 pkt 2 ustawy o udziale Rzeczypospolitej Polskiej w Systemie Informacyjnym Schengen oraz Systemie Informacji Wizowej. Ten sam przepis został objęty zmianą w ustawie z dnia 12 lutego 2010 r. o zmianie ustawy o udziale Rzeczypospolitej Polskiej w Systemie Informacyjnym Schengen oraz Systemie Informacji Wizowej (Dz. U. Nr 41, poz. 233). Zmiana ta jest obecnie w okresie *vacatio legis* i ma wejść w życie z dniem określonym w decyzji Rady, zgodnie z art. 55 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1987/2006 r. w sprawie utworzenia, funkcjonowania i użytkowania Systemu Informacyjnego Schengen drugiej generacji. Wobec nowelizacji art. 6 pkt 2 dokonywanej ustawą z dnia 18 marca 2010 r., zmiana art. 6 pkt 2 z dniem określonym w decyzji Rady (czyli ustawą z dnia 12 lutego 2010 r.) byłaby bezprzedmiotowa. Biorąc pod uwagę powyższe Senat wprowadził **poprawkę nr 6**.

Poprawka nr 7, w opinii Senatu, zapewni jednoznaczność przepisowi przejściowemu zawartemu w art. 9 ustawy. Przepis ten ma zachować ważność zaproszeń wpisanych do ewidencji przed dniem wejścia w życie ustawy, nie bezterminowo, a przez okres roku od chwili wpisania do ewidencji.

Zdaniem Senatu, celem oddania w pełni istoty normy, adekwatnie do intencji ustawodawcy, konieczne jest nadanie nowego brzmienia art. 14 ust. 1 ustawy. Przepis ten stanowi, że od 5 kwietnia 2011 r. ma znaleźć zastosowanie (między innymi) art. 2 noweli. Przepis art. 2 nie jest jednak przepisem merytorycznym, a wyraża czynność konwencjonalną zmiany art. 23 ustawy o funkcjach konsułów Rzeczypospolitej Polskiej. To ten ostatni przepis, w brzmieniu nadanym nowelizacją, powinien więc być przedmiotem odesłania art. 14 ust. 1. Uwzględniając powyższe Senat uchwalił **poprawkę nr 8**.

Przepis art. 14 ust. 2 zawiera wyjątek od zasady nieuzależniania wejścia w życie ustawy od zdarzenia przyszłego. Rozwiązanie takie ocenić należy jako dopuszczalne, jednak celem wskazania adresatowi, w sposób nie budzący wątpliwości, terminu od którego ma

znaleźć zastosowanie przepis przywołany w art. 14 ust. 2, w opinii Senatu konieczne jest określenie podstawy wydania decyzji przez Komisję Europejską (**poprawka nr 9**).